

ingen Maade, at Underofficerernes Raar ere blevne væsentlig forbedrede ved denne Lønningslov, uagtet jeg dog maa gjøre opmærksom paa, at Underofficererne til Gjengæld have faaet en Byrde, som de ikke tidligere have havt, idet de blandt Andet maae deeltage i den almindelige Skatteudredelse. Det skal jeg imidlertid ikke lægge Bægt paa, da det dog er uretligt, at deres Raar ere forbedrede. Men det vilde dog være besynderligt, om man, fordi man ifjor har anseet det for fornødent at forbedre Underofficerernes Raar, da vilde benytte dette som Motiv til at indskrænke og nedsætte deres Raar iaar; det vilde dog tildeels være at tage med den ene Haand, hvad man har givet med den anden. Dernæst maa jeg vel bede de ærede Medlemmer af dette Thing lægge Mærke til, under hvilke Forhold det da er, at man paa denne Maade efter Udvalgets Forslag vil nedsætte Underofficerernes Raar. Det er under Feltforhold, under Forhold, hvor det netop er i allerhøieste Grad nødvendigt, at de vedkommende Befalingsmænd kunne med deres hele Liv og Sjæl hengive sig til det vigtige Kald, der forestaaer dem; det er i det Dieblik, hvor det er vigtigt, at de kunne drage ud uden i nogen Maade at være plagede af Næringsforger, plagede af Hensyn til, hvorledes det skal gaae deres Familier i Hjemmet — i det Dieblik vil man komme med en saa betydelig Afknappelse, som her er Tale om. Det troer jeg i ethvert Tilfælde ikke er klogt. Og lad os vel erindre, hvor stort et Beløb der i finantziel Henseende er Tale om. For det Første kan man og vil med Rette gaae ud fra den Forudsætning, at Krige for os kun vilde blive sjældne, og dernæst kan man vistnok ligeledes temmelig rolig forudsætte, at Krigen saa vilde blive kortvarige. Altsaa, for sjældne og kortvarige Begivenheders Skyld vil man gjøre en saadan Nedsættelse, som alt i Alt regnet maaskee ikke vil bespare Staten mere end nogle faa tusinde Rd. maanedlig. Men hvad er dette Beløb om Maanedet under Krigsforhold? Det er i Virkeligheden ikke noget Beløb, der er værd at tale om, det er kun en Draabe i Havet, og dersom en saadan Besparelse skulde føre til, at de Vedkommende ikke med deres fulde Liv og

Sjæl kunde ofre sig til deres Kald, saa vilde Besparelsen i alle Tilfælde være mange tusinde Gange for dyrt kjøbt. Det er disse Betragtninger, der have ledet mig til at stille de Ændringsforslag, som vilde være de ærede Medlemmer bekendte. Jeg skal tillade mig ganske kort at gennemgaae dem. Det Forslag, som findes under Nr. 1 a, som altsaa er et Forslag for sig selv og vil blive særskilt affstemt, gaaer ud paa at forandre Felttillæget for Sergenter fra 8 Rd. til 12 Rd., for Oversergenter fra 12 Rd. til 16 Rd., og for Stabssergenter fra 16 Rd. til 20 Rd. Hvad nu de to første Sætser angaaer, da troer jeg ikke, at jeg behøver at udtale mig nærmere derom, men at jeg kan henholde mig til, hvad jeg allerede har anført. Naar jeg derimod har foreslaaet Felttillæget for Stabssergenter til 20 Rd., da seer jeg vel, at hvis dette Forslag vedtages, og ligeledes Udvalgets øvrige Forslag vedtages, saa vil en Stabssergent faae mere i Felttillæg end en Lieutenant. Men det troer jeg ikke er nogen Indvending af Betydning imod Forslaget, thi vel er det saa, at Stabssergenten hører til Underbefalingsmændenes og Lieutenanten til Overbefalingsmændenes Klasse; men man maa ikke glemme, at Secondlieutenanterne ere unge Børneplygtige, der paa denne særdeles behagelige Maade aftjene deres Børneplygt, og som ikke vilde blive betroede saa ansvarsfulde Stillinger som mange Gange Stabssergenterne, der i ethvert Tilfælde ere ældre Folk, og i Fredstid ere betydelig højere lønede end Secondlieutenanter. Jeg mener altsaa, at denne Uoverensstemmelse ikke indeholder nogen Grund til ikke at stemme for Forslaget. Mit Ændringsforslag under Nr. 4 a svarer ganske til det Forslag, som jeg har stillet under Nr. 1 a, kun at det angaaer Cantonnementstillæget, medens det sidste angaaer Felttillæget. Jeg skal nu forlade Forslaget under Nr. 1 a, og uagtet jeg endnu ikke har talt om det andet Forslag, der hører hjemme under Nr. 1, skal jeg bede de ærede Medlemmer strax følge mig til Forslaget under Nr. 2. Der gaaer den af mig foreslaaede Ændring ud paa, at Feltudrustningshjælpen for Stabssergenter forhøies fra 50 Rd., som det ærede Udvalg har foreslaaet, til 75 Rd. Denne